

[Johan Nielsen]

for at være en dygtig mand, en mand, som ikke blandede sig i politik, en mand, som passede de ting, som han havde forstand på, mens han var på Færøerne.

Jeg holder personlig meget af hr. Erlendsson, og jeg er ked af at skulle sige her, at i øjeblikket forstår hr. Erlendsson ikke, hvad han taler om. Han forstår ikke det færøske problem. Vi er ikke bange for at betale, hvad der skal til. Vi er bange for, at der er visse kredse, der vil udnytte den idé, som hr. Erlendsson går ind for, sådan at det kan skade hjemmestyreloven. Jeg har betragtet hjemmestyreloven som – ligesom hr. Peter Mohr Dam sagde – »et lysende blad i Danmarks historie«. Jeg har betragtet hjemmestyreloven som det, der viser os, at Danmark er noget andet end de andre lande i Vesteuropa, der ikke har kunnet løse problemerne, men har oplevet den ballade, som vi alle sammen kender fra Afrika og andre steder. Sådan er det ikke gået på Færøerne, for man har fra dansk side forstået Færøerne bedre, end nogen andre har gjort det. Vi ønsker ikke adskillelse fra Danmark, fordi vi vil være fri for at betale noget. Vi ønsker ikke adskillelse fra Danmark, da vi føler os særdeles godt tilpas ved at være sammen med Danmark. Jeg har sagt det gang på gang. Tilsyneladende bliver jeg nødt til at sige det mange gange endnu. Jeg betragter forholdet mellem Danmark og Færøerne som et ægteskab, et særdeles godt ægteskab, hvor begge parter er indstillet på at yde, hvad der skal til. Og så nyder vi frugterne af dette ægteskab.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg er oprigtigt taknemlig for, at hr. Johan Nielsen har befriet mig for den mistanke, der kunne være faldet på mig, om, at det skulle have været mig, der holdt af hr. Erlendsson.

Jeg er tværtimod overordentlig skuffet over, at hr. Erlendsson både nu ved anden behandling og også ved første behandling benytter to lovforslag, som ikke rummer noget som helst, der kan give anledning til nogen form for mistænkeliggørelse af samarbejdet mellem Færøerne og Danmark, men som tværtimod er udtryk for et meget fornuftigt, meget stilfærdigt løft i et fortrinligt samarbejde, til at give udtryk for de synspunkter, han nu to gange i træk har givet udtryk for.

Jeg kan kun glæde mig over, at hr. Erlendsson øjensynlig i denne sal står overordentlig alene med disse synspunkter set i relation til netop disse to lovforslag.

Erlendsson (FP):

Retfærdighed og rimelighed over for minoriteter er en egenskab, der altid har karakteriseret det danske folk. I mange år havde vi en dansk afdeling og en tysk afdeling, som behandlede sagerne på dansk og tysk inden for riget. Vi videreførte en tysk kultur i landsdele, som senere viste sig i høj grad at falde til Danmark, og kom faktisk, selv om det ikke var bevidst, til at udrydde dansk folkesprog. Vi har været meget åbne over for ethvert kulturelt særpræg inden for riget, dels som enkeltpersoner, dels har staten været det. Det var en dansk sprogforsker, Rasmus Rask, som reddede det islandske sprog for islændingene. Det har været danske præster og den danske stat, som længst muligt og med alle midler har prøvet at holde den grønlandske kultur oppe.

Disse bebrejdelser for kolonistyre, som lå i hr. Johan Niensens tale, da han sagde, at det heldigvis ikke på Færøerne er kommet til blodsudgydelser, sådan som vi har set det i Afrika, finder jeg fuldstændig fantastiske. At man skal høre den slags ting fra en fornuftig præst, som så længe har taget del i det danske samfundsliv!

Når jeg taler for, at der skal være ret og rimelighed inden for det danske rige, gælder det naturligvis ikke blot det at dele penge ud med åben hånd. De penge, som vi herfra deler ud med åben hånd, tager vi fra andre danske statsborgere, og spørgsmålet er, om der er rimelighed i at beskatte én gruppe inden for riget for at give særlige fordele til en anden.

På dette års finanslov er der tilskud på 270 mill. kr. til Færøerne. Det bornholmske øsamfund – for nu at tage et eksempel – er omtrent af samme størrelse som det færøske, måske lidt større. Derfra går alle statsskatter, alle afgifter, alle indtægter til den danske stat, som derefter giver dem videre som bloktilskud til de samme mennesker. Fra Færøerne kommer der ingen sådanne midler, og den forskel kan 30 år efter hjemmestyrelovens gennemførelse ikke fortsat bestå. Det er det, jeg taler om.